

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

De europæiske Fællesskaber udstedte den 18. december 1978 2 direktiver om dyrlægegerning og dyrlægeuddannelse nemlig:

- Rådets direktiv af 18. december 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (78/1026/EØF) og
- Rådets direktiv af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæger (78/1027/EØF).

Direktiverne, der er optaget som bilag 2 og 3 til lovforslaget, skal gennemføres ved nationale bestemmelser senest 2 år efter deres meddelelse, dvs. senest den 21. december 1980.

Bestemmelserne i direktiverne svarer i princippet til de bestemmelser, der er fastsat i tilsvarende rådsdirektiver for så vidt angår læger (75/362/EØF og 75/363/EØF) og sygeplejersker (77/452/EØF og 77/453/EØF). Disse direktiver er allerede gennemført i dansk lovgivning i henholdsvis lov om udøvelse af lægegerning og lov om sygeplejersker.

Direktiverne forpligter medlemsstaterne til at tilvejebringe fuld etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i medlemsstaterne for dyrlæger, der er EF-statsborgere og har eksamensbevis fra en medlemsstat. Direktiverne omfatter såvel selvstændige som ansatte dyrlæger.

I forbindelse hermed skal fastsættes bestemmelser om:

1. meddelelse af autorisation
2. benyttelse af akademisk titel
3. udveksling af oplysninger om sanktioner i tilfælde af alvorlige embedsforsøelser
4. udveksling af tjenesteydelser og
5. etablering af et informationskontor.

Bestemmelser om autorisation af dyrlæger er fastsat i § 5 i lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, i det følgende kaldet

dyrlægeloven. I henhold til § 4, stk. 2, i loven har kun den, der har modtaget autorisation ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge.

Autorisation som dyrlæge meddeles af veterinærdirektoratet. Efter de gældende regler er det en betingelse, at den pågældende har bestået veterinæreksamen fra Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole eller den tilsvarende højskole i Norge, Sverige eller Finland og for kandidater fra de øvrige skandinaviske højskoler, at de har gennemgået et kursus ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Personer der har bestået veterinæreksamen uden for de nordiske lande skal have fulgt undervisningen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og bestået en prøve i visse fag samt beherske det danske, norske eller svenske sprog.

Som det fremgår af foranstående kan man ikke opretholde kravene til sprogkundskaber og eksamen fra en nordisk veterinær- og landbohøjskole for så vidt angår dyrlæger fra de øvrige EF-lande. Dyrlægeloven må derfor ændres for så vidt angår kandidater fra de øvrige EF-lande.

Der føres endvidere forhandlinger om en overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for dyrlæger, og en sådan overenskomst vil i øvrigt eventuelt også kunne nødvendiggøre ændringer i den nuværende bestemmelse i § 5 i loven.

Det er fundet mest hensigtsmæssigt, at EF-direktiverne og bestemmelserne i en eventuel kommende overenskomst gennemføres ved bekendtgørelse på tilsvarende måde som for lægers og sygeplejerskers vedkommende. En bemyndigelse hertil for landbrugsministeren er medtaget i § 1, nr. 2, i lovforslaget.

I forbindelse med lovrevisionen er det endvidere fundet hensigtsmæssigt at gennemføre en række ændringer af bestemmelserne ud over, hvad der er fornødent for at gennemføre EF-direktiverne om dyrlægers etableringsret.

I dyrlægelovens § 4, stk. 3 er fastsat, at såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af de autoriserede dyrlæger under større epizootier, kan veterinærdirektoratet efter bemyndigelse fra landbrugsministeriet og på nærmere betingelser